

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Πάντα ο άνθρωπος έχει την τάση να σκέφτεται: Αυτά συμβαίνουν στους άλλους, όχι σ' εμάς! Κάτι τέτοιο περίπου είχε σφηνωθεί υποσυνείδητα στο μυαλό μας, σχετικά με τὰ περίφημα... κανάλια τῆς Λευκωσίας. Δοκιμάζουμε νὰ περάσουμε ἀπὸ ἓνα δρόμο, τὸν βρίσκουμε κλειστὸ, ἐκνευρίζομασταν ἐλαφρῶς, κάναμε στροφὴ καὶ περνούσαμε ἀπὸ τὸ διπλανὸ δρόμο, μὲ μιὰ ἀδιόρατη δόση οἴκτου γιὰ τοὺς κακόμοιρους τοὺς ἐνοικοὺς τῆς περιοχῆς.

Καὶ ξαφνικὰ ἓνα πρωὶ ἀντιληφθήκαμε ὀριστικὰ καὶ τελεσίδικα, πῶς «αὐτὰ δὲν συμβαίνουν μόνο στους άλλους».

Τὸ τριπάνι ποὺ ἀρχίσε νὰ μαχαιρώνει τὸν δίκον δρόμο μᾶς ἔκανε νὰ πεταχθοῦμε στὴν πόρτα, ὅλη ἡ γειτονιά, βουλώνοντας τ' αὐτιά. Ἀπερίγραπτη ἦταν ἡ ἀσπὴ τῆς ἀπόγνώσης. Στὰ πρόσωπα τῆς γειτονιάς.

— Ἀρχισαν καὶ τὸν δικό μας..

— Ναι, δυστυχῶς, ἀνοίγουν καὶ τὸν δικό μας...

Θὰ μοῦ πεῖτε, τὸ ξέρατε ἢ δὲν τὸ ξέρατε ὅτι ὀλόκληρη ἡ Λευκωσία θὰ χρακῶθει γιὰ νὰ μποῦν οἱ περίφημοι ἀποχετευτικοὶ σωλήνες; Μάλιστα, τὸ ξέραμε. Τὸ ξέραμε, ὅπως τὸ ξέρουμε, Σαββατόβραδο τὴν ὥρα ποὺ διασκεδάζουμε ἀμέριμνα μὲ τὴν παρέα, πῶς σὲ μιὰ ἔρα καὶ μιὰ νύκτα θὰ ῥθει καὶ τάλι ἡ Δευτέρα μὲ τὸ μεροδούλι γιὰ μιὰ βδομάδα. Ὅμως ποῖο θέλε νὰ τὸ πιστέψει; Πάντα λέγουμε, ὁ δικός μας δρόμος θ' ἀνοήσει ν' ἀνοίξει, καὶ ἴσως ποῖός ξέρει, ἴσως νὰ μὴ χρειασθεῖ ν' ἀνοίξει ποτέ. Μήπως εἴμαστε μηχανικοὶ γιὰ νὰ τὸ ποῦμε συγκεκριμένα;

Ἀνοίξε, καὶ νάμας ὀστερα ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν... τριπανοκρουσίες, νὰ βρίσκόμεστε μπροστὰ στὸ ὄχι καὶ τόσο εὐχάριστο θέαμα τοῦ μακρόστενου λάκκου ἀπὸ τὴ μιὰ τοῦ ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη, μὲ τοὺς σωροὺς τῶν χωμάτων δεξιὰ κι' ἀριστερὰ τοῦ δρόμου, ποὺ τὸ παραμικρὸ ἀεράκι τὰ στιβάζει στὰ παραθυρόφυλλα, στὰ τζάκια στὰ πατήματα, στὰ ἐπιπλα,.. στὰ κεφάλια μας.

Τὰ παιδιά μας, ἐμεῖς καὶ οἱ λογιῆς λογιῆς ἐπισκέπτες μας, ἀπὸ τὸν γαλατᾶ, τὸν ψωμᾶ καὶ τὸν ἐφημεριδοπώλη ὡς τὴν νοιᾶ θεία ποὺ μᾶς θυμῆθηκε ἔτσι ξαφνικὰ, μετατρεπόμαστε ὅλοι σὲ.. ἀθλητὲς ἀνωμάλου δρόμου. Ἀλμα εἰς ὕψος ἐδῶ, ἄλμα εἰς μῆκος ἐκεῖ, δρόμοι μετ' ἐμποδίων παρέκει.

Ἐνα εἶναι τὸ παρήγορα: Ὅτι τὰ κανάλια αὐτὰ, στὰ ὁποῖα ἀναγκαστικὰ ὑποβλήθηκε ὁ Δῆλιος κι' οἱ δημότες Λευκωσίας, εἶναι προσωρινὰ, καὶ πῶς σύντομα θὰ κλείσουν.

Καὶ κάτι ἄλλο: Θὰ τὰ ὑποστοῦμε μ' ὅλη τὴν δέουσα κατανόηση, ὑπομονὴ καὶ αἰσιοδοξία, μιὰ καὶ θὰ ἀντικαταστήσουν μιὰ καὶ καλὴ κάτι ἄλλα κανάλια ποὺ μᾶς ταλαιπωροῦν χρόνια τώρα μὲ τὴν παρουσία τους, τίς, ὁσμές τους καὶ τὰ, κουρμπιά ποὺ τὰ συνοδεύουν